

PS FORENINGEN AF PROFESSIONELLE
STØTTEPERSONER

PS foreningen af professionelle støttepersoner er blevet bedt om at skrive om det særlige, som er vigtigt, når man er professionel støtteperson. Egentlig betyder ordet professionel, at det er et job vi tjener penge ved og siger ikke noget om uddannelsesbaggrund. Men vi - en flok socialrådgivere og pædagoger - opfandt begrebet professionel støtteperson, da lovparagraffen om støtteperson til forældre med børn anbragt uden for hjemmet blev til i 2001. Der har aldrig før været en §, hvor forældre fik en rettighed til betalt støtte. Imidlertid var vi en del socialrådgivere og pædagoger, som havde arbejdet med anbringelse gennem mange år, hvor fokus var på barnet. Vi havde gang på gang set, hvor alene forældrene stod, når en masse fagfolk talte om deres barn og set at de kom alene til møder og gik alene fra møder og tænkt, hvem har de at dele alt dette med? Vi så ved denne § en mulighed for, at vores faglige viden kunne blive stillet til rådighed for forældrene, så de kunne føle sig bedre klædt på til at møde systemet og have et menneske og dele tanker og følelser med. Vi valgte at danne denne forening, hvor optagelseskriteriet er en 3 årig social-, sundheds- og undervisningsuddannelse og erfaring med familier med særlige behov. Ved at danne en forening havde vi så mulighed for at lave kurser for støttepersoner og udarbejde etikregler og ikke mindst støtte hinanden i at lave rigtig godt forældre støttearbejde.

Som professionelle støttepersoner har vi indført det begreb, at **forældrene er vores arbejdsgivere**, altså at forældrene sætter dagsordenen for, hvad der skal tales om. Når vi kommer hjem til forældrene, har vi altså ikke en masse med, som vi synes der skal snakkes om. Med os har vi dog altid 2 særlige og vigtige forudsætninger for at være professionel støtteperson: vores medmenneskelighed samt vores faglige rygsæk. Hvad det betyder, vil jeg forklare lidt nærmere.

Vores **medmenneskelighed** vil sige, at vi prøver at leve os ind i, hvad det vil sige at være i forældrenes sted uanset hvilken situation forældrene står i. At være medmenneske vil også sige at kunne rumme forældrenes svære tanker og følelser og rumme at man ikke er i stand til at ændre noget, blot lindre. Vi har erfaring med, hvor lindrende det er at have en at dele med, når der gives plads til det der fylder.

Vores faglige rygsæk indeholder viden om betydningen af, at vi er nærværende og holder fokus på forælderen. Vi ved, hvor vigtigt det er at lytte og spørge frem for at tale og svare. Vores viden om lovstof, sagsgangen, hvem bestemmer hvad, rettigheder og pligter er også nyttig. Vi har alle en viden om sorg og krisereaktioner ved adskillelse og om, hvordan konflikter kan håndteres. Derudover har vi jo en viden og erfaring med at læse, hvad der står i papirerne og "oversætte det til almindeligt sprog." Den viden vi har, kan vi dele med forældrene, så de får mulighed for at se situationen fra flere sider. Vi har også en faglige viden om børns udvikling og fejludvikling, så vi sammen kan se på, hvad der er godt og nødvendigt for børn og hvad børn ikke kan tåle.

At være professionel betyder også, at vi lytter til ordene og det mellem ordene og stiller spørgsmål til det, hvad enten det er ked af det, vrede, lettelse, tankemylder eller en episode, som er uafsluttet i tankerne. Vi giver ikke mange råd eller løsningsforslag. Vi har erfaring med, at det giver forældrene klarhed og overblik, når blot vi lytter, giver modspil, stiller uddybende spørgsmål og rummer det der bliver sagt. Ved at få lejlighed til at drøfte situationerne igennem, kan de selv finde svaret. Nogle forældre har for meget kaos til at kunne skabe plads i hovedet til at tænke konstruktivt og for dem er det rart blot at have en der lytter og til stadighed kan tåle at høre det samme igen og igen uden at støttepersonen stiller krav om forandring.

At være professionel betyder for os også, at forældrene ikke skal forholde sig til en masse i støttepersonens liv eller hvordan støttepersonen har løst et lignende problem.

Det svære ved at være professionel støtteperson er at holde tungen lige i munden. Det kan fx være, hvis forældrenes synspunkter ikke bliver inddraget i sagsbehandlingen eller de føler, at der tales hen over hovedet på dem. Er forældrene frustreret over det, har de mulighed for at dele det med støttepersonen, men er støttepersonen også frustreret må hun/han holde det for sig selv. Ellers ryger den uvildighed, som er så vigtig ved denne forældrerettighed. **Det gode** ved at være professionel støtteperson er at kunne være til rådighed for forældre, som har brug for det.